

[Waldorff]

skridt, der hedder blot at ændre rentefradragsretten fra at være et fradrag i indkomst til at være et fradrag i skat.

Vi mener stadig også, at der må mere diskussion til af de andre muligheder, som vi selv hælder i retning af, nemlig en total afskaffelse af rentefradragsretten for privat gæld. En af de indvendinger, som vi har været ude for, nemlig at det skulle være vanskeligt for ikke at sige umuligt at skelne imellem privat gæld og erhvervsmæssig gæld, falder ligesom lidt væk, eftersom den samme vanskelighed vil eksistere i forhold til regeringens forslag.

Endelig kunne man nævne den sidste mulighed, som er at fjerne fradragsretten i det hele taget for renter af gæld. Det ville være langt den bedste løsning. Den vil være enklest at administrere, og den vil være mest social, hvis den kombineres med en fortsat beskatning af de høje renteindtægter i stil med det, man har tænkt sig for renteskatteordningen. En sådan afskaffelse af enhver rentefradragsret for gæld, privat eller erhvervsmæssig, vil også være med til at sænke renten, som man snakker meget om og bekyrrer sig meget om.

Hvis man læser mellem linjerne i regeringens oplæg, ser det nok ud til, at man vil lande på den dårligste af de to modeller, nemlig at flytte fradraget fra indkomsten til skatten, men inden man gør det, skylder regeringen os faktisk en begrundelse for overhovedet at bevare rentefradragsret for privat gæld. Det, det drejer sig om, er meget enkelt, at man over skatterne subsidierer et privat forbrug, og man må nok spørge regeringen og socialdemokratiet, ud fra hvilken synsvinkel det kan være forsvarligt. Jeg formoder, at man ikke vil mene, at det egentlig kan forsvares, heller ikke i socialdemokratiet, og når der ikke bliver gjort noget ved det, er det nok mest på grund af den pressionsgruppe, som eksisterer gennem de borgerlige partier som fortalere for parcelhusejerne, som udgør en væsentlig magtfaktor. Det er et fortalertilstand, som eksisterer, på trods af at netop den borgerlige politik ikke vil gavne jævne parcelhusejere på længere sigt.

Dette er ikke tidspunktet til her at føre en generel debat om ejerboligsektoren, det skal gøres senere i dag. Jeg vil blot tage nogle af de ting op, som mest direkte vedrører skattereformen.

Den skattemæssige subsidiering af ejerboligerne via rentefradragsretten udgør i dag noget i retning af 8 mia kr., og denne helt enorme skævhed gøres der ikke for alvor noget ved med regeringens forslag til skattereform. Det er klart, at det må vi fastholde som et krav. Den overførsel af enorme kapitalværdier, der sker på den måde, bør der stoppes for.

For det andet: regeringens redegørelse opererer fortsat med en lejeværdibeskatning. Det er også fornuftigt nok, hvis man forudsætter, at det stadig væk skal være muligt at trække renter af gælden fra på selvangivelsen, men i sig selv er der ingen begrundelse for lejeværdibegrebet, for det er jo ikke sådan, at man kan sige, at modsætningen går imellem på den ene side alle dem, der ejer deres bolig, og på den anden side alle dem, der lejer deres bolig. Der er en betydelig gruppe af ejere, som bliver hårdt ramt af lejeværdibeskatningen, og derfor kan vi ikke være enige i bl. a. retsforbundets tanker om, at man blot skal knalde lejeværdibeskatningen deropad, så bliver det alt sammen vældigt retfærdigt. Vi fastholder forslaget om en afvikling af lejeværdi og rentefradragsret som den rigtige løsning, men jeg vil godt understrege, at vi er meget interesseret i at diskutere andre muligheder, hvis man kan anvise andre muligheder for at nå det samme mål, nemlig at undgå, at de, der bor til leje, skal være med til at betale for dem, der bor i eget hus.

For det tredje må vi sige, at inden for den løsningsmodel, som regeringen opererer med, er der absolut gode ting, og her skal nævnes afskaffelsen af fradragsret for ejendomsskatterne, specielt kombineret med et forslag om en nedre grænse for den kommunale grundskyld. Det skal nævnes, at man vil fjerne standardfradraget og indføre en beskatning af værdistigninger på fast ejendom. Det sidste anser vi også for absolut nødvendigt, det vil det også være i forbindelse med vores eget forslag om ejerboligbeskatningen, men det er klart, at vi selvfølgelig ville foretrække et system, som i højere grad forhindrede, at der kom de enorme værdistigninger, fremfor at satse mere på at inddrive dem bagefter. Men der er altså tale om nogle gode intentioner her, som vi absolut kan støtte.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi kan tilslutte os intentionerne om en forenkling og om-